

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Timofti Vladimir,

judcători: Toma Nadejda și Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Hîncu Sergiu în numele inculpatului Stegărescu Tudor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Stegărescu Tudor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.01.2018 – 08.10.2018;

Instanța de apel: 26.10.2018 – 05.12.2018;

Instanța de recurs: 15.02.2019 – 05.06.2019;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, (sediul Central) din 08 octombrie 2019, Stegărescu Tudor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale - 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Stegărescu Tudor, a comis încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și sănătății în următoarele circumstanțe: la 07.11.2017, aproximativ la ora 07:50, Stegărescu Tudor, fiind treaz, cu permis de conducere valabil categoriei mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa cu automobilul de model "Mercedes" cu numere de înregistrare XXXXX, pe str. 31 august 1989 din direcția str. V. Pîrcalab spre str. M. Eminescu, mun. Chișinău. În timpul deplasării pe str. 31 august 1989, ajungând în preajma imobilului nr. 97, conducătorul auto Stegărescu Tudor, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizau condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare al traficului rutier, de care va trebui să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a

modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele art. 22 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care în alin. (4) stipulează că: "Participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic", nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul în care se afla vehiculul la momentul respectiv, ignorând cerințele punctului 11 lit. f) al Regulamentului circulației rutiere, unde se indică că "conducătorul de vehicul, este obligat, la trecerile pentru pietoni cu circulația neregulată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului", prin ce a încălcat prevederile pct. 45 (1), (2) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritate în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; la fel, a încălcat și pct. 3 Capitolul 1, Dispoziții Generale al Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor, să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolul, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației, care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, dar continuând deplasarea și ca urmare pe marcajul rutier orizontal nr. 1.14.1, Anexa nr. 4 al Regulamentului circulației rutiere, în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2, Anexa nr. 3 al Regulamentului circulației rutiere, pe trecerea neregulată pentru pietoni a comis tamponarea pietonului Cvasniuc Vasile, a.n. 1953, care traversa partea carosabilă din partea stângă spre dreapta relativ deplasării autovehiculului în cauză. În rezultatul accidentului rutier părții vătămate Cvasniuc Vasile, i-au fost cauzate vătămări corporale medii manifestate prin "Fractura osului radial loc tipic fără deplasarea pe dreapta, edem al țesuturilor moi la nivelul articulației radiocarpene pe dreapta", fapt confirmat prin Raportul de expertiza judiciară nr. 2624/D din 08.12.2017.

Astfel, prin acțiunile sale intențate Stegărescu Tudor a comis - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență leziuni corporale medii, adică infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Sergiu Hîncu în numele inculpatului Stegărescu Tudor, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stegărescu Tudor să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- la calificarea corectă a acțiunilor conducătorului de vehicul este obligatoriu de stabilit nu numai locul comiterii accidentului, dar și acțiunile tuturor participanților la accident, adică și în cazul de față a pietonului Cvasniuc Vasile modul în care acesta din urmă a traversat strada pe trecerea de pietoni, unde din înregistrările video anexate la dosar și cercetate în instanța de judecată se vede clar cum acesta aleargă pe trotuar și brusc a intrat pe trecerea de pietoni unde fluxul de

vehicule deja începuse mișcarea și astfel practic aruncându-se în fața tuturor automobilelor, unde Stegărescu Todor a fost pus în situația de a frâna brusc pe trecerea de pietoni, unde partea vătămată Cvasniuc Vasile s-a aruncat singur în unitatea de transport pe care o conducea inculpatul și acest fapt se dovedește prin declarațiile făcute de martorul ocular care la acel moment se afla în mijlocul de transport pe care îl conducea inculpatul Stegărescu Tudor. Asemenea declarații au fost date și de martorul în cadrul ședinței de judecată Jelezneac Eliza;

- conform Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova pct. 115 sub pct. 2), la trecerile cu circulație neregulată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, însă ei vor ieși pe carosabil numai când vor fi convinși de siguranța traversării;

- din dispoziția acestui punct a RCR reiese că partea vătămată Cvasniuc Vasile a ignorat cerințele RCR ca pieton punându-și viața în pericol a lui și a copilului pe care îl supraveghea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, a fost admis din alte motive apelul avocatului, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează.

S-a exclus pedeapsa complementară stabilită sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani lui Stegărescu Tudor pe art. 264 alin. (1) Cod penal.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Stegărescu Tudor în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, după indici calificativi - încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență leziuni corporale medii.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Stegărescu Tudor și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Cvasniuc Vasile;
- declarațiile părți vătămate Cvasniuc Vasile (f. d. 112);
- declarațiile martorilor Bogus Constantin, Jeleznic Elizaveta.

Instanța de apel a mai menționat că, vina inculpatului Stegărescu Tudor se mai dovedește prin probele materiale anexate la dosarul penal:

- prin procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 07.11.2017 (f. d. 9 – 13);
- prin procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 22.11.2017 (f. d. 28 – 31);
- prin Raportul de expertiză judiciară nr. 2624/D din 08.12.2017 (f. d. 43 – 44).

Astfel, instanța de apel a considerat că, prima instanța a conchis în mod justificat că totalitatea probelor demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii de încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență leziuni corporale medii și în mod întemeiat a apreciat critic declarațiile inculpatului Stegărescu Tudor ca fiind lipsite de veridicitate, constatând tendința inculpatului de a se autoapăra și de a se eschiva de la răspunderea penală.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Prima instanță în mod justificat a constatat că nu există nici un temei pentru a pune la dubii probatoriul administrat, astfel prin procesul-verbal de examinare și vizualizare a obiectului din 22.11.2017, unde este examinată imaginea video cu secvența de la accidentul rutier de pe str. 31 august 1989, mun. Chișinău, intersecție cu str. M. Eminescu, înregistrare video ridicată pe un CD de model "Maxel" de la reprezentantul Serviciului de Informație și Securitate, fiind fixate de camera video instalat pe clădirea SIS de pe str. M. Eminescu, mun. Chișinău, din care rezultă că la data de 11.07.2017, la ora 07:50:09, se observă un bărbat și anume partea vătămată (Cvasniuc Vasile) și un copil aleargă pe trotuar pe str. Mihai Eminescu spre trecerea de pietoni. În acest moment pe str. 31 august spre str. M Eminescu pe banda nr. 2 se observă cum se deplasează un microbuz de culoare roșie (Mercedes cu n/î XXXXX) și fără să se oprească pe trecerea de pietoni tamponează pietonul (Cvasniuc Vasile), care se deplasează din partea stângă a acestuia, fapt prin care pietonul cade în fața microbuzului pe spate. După care se ridică de jos și se apropie de ușa șoferului, microbuzului staționând mai departe pe trecerea de pietoni peste 4 secunde pietonul (partea vătămată) și copilul trec prin fața microbuzului și se deplasează în spatele acestuia, iar microbuzul se deplasează mai departe, iar prin Raportul de expertiză judiciară nr. 2624/D din 08.12.2017, din care rezultă că lui Cvasniuc Vasile i-au fost cauzate vătămări corporale medii manifestate prin, fractura osului radial pe loc tipic fără deplasarea pe dreapta, edem al țesuturilor moi la nivelul articulației radiocarpene pe dreapta.

De asemenea, sunt relevante și declarațiile părți vătămate Cvasniuc Vasile, " la data de 7 noiembrie, aproximativ la ora 08:00, cu copilul de mână, se ridică pe str. Eminescu intersecție cu str. 31 august 1989. Menționează că, acolo era o trecere de pietoni. Atunci, când mergea pe trecerea de pietoni, a fost lovit de către un automobil, cu bamperul, în regiunea genunchiului. ... când traversa trecerea de pietoni, autobuzul se afla pe loc și la un moment dat, a fost împins cu bamperul de către acesta. În acel moment copilul său, a fugit pe trotuar, iar el a căzut.

Instanța de apel a respins alegațiile inculpatului și avocatului acestuia cu referire la faptul nevinovăției inculpatului datorită faptului că partea vătămată "...alerga pe trecerea de pietoni..." și că., s-a aruncat pe capota automobilului...", or, din înregistrările video este clar fixat momentul tamponării, anume când victima traversa strada pe trecerea de pietoni, iar căderea acesteia este anume rezultatul tamponării ei de către automobilul condus de către inculpat, care nu

s-a oprit în acel moment, deși era obligat potrivit cerințelor art. 22 din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, anume alin. (4), din care rezultă că „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluiditatea și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic” și nu a apreciat corect situația reală pe carosabilul în care se afla vehiculul la momentul respectiv, ignorând cerințele punctului 11 lit. f) al Regulamentului circulației rutiere, unde se indică că ”conducătorul de vehicul, este obligat, la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată să cedeze trecerea pietonilor aflați în traversarea drumului pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului”, prin ce a încălcat prevederile pct. 45 (1), (2) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritate în conducere ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului; la fel, a încălcat și pct. 3 Capitolul 1, Dispoziții Generale al Regulamentului circulației rutiere, care stipulează că, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor, să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolul, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației, care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, dar continuând deplasarea și ca urmare pe marcajul rutier orizontal nr. 1.14.1, Anexa nr. 4 al Regulamentului circulației rutiere, în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2, Anexa nr. 3 al Regulamentului circulației rutiere.

Astfel, deși partea vătămată trecea carosabilul la pas grăbit lucru vizibil din înregistrarea video, instanța de apel a conchis că inculpatul era obligat să manifeste prudență și să se deplaseze ținând cont de faptul că pe trecerea de pietoni puteau să apară pietoni întru traversarea străzii urmare la care fapt partea vătămată avea prioritate să traverseze strada în raport cu conducătorul mijlocului de transport (inculpatul), care urma să-i cedeze trecerea.

Totodată instanța de apel a considerat că inculpatul avea posibilitatea să frâneze în momentul când victima traversa strada pe pietonală, or, din înregistrările video rezultă că victima până la momentul tamponării, văzând că microbuzul condus de către inculpatul, nu-i cedează trecerea, s-a oprit în fața mijlocului de transport, însă inculpatul a continuat deplasarea datorită neatenției manifestate și urmare la ce s-a produs tamponarea victimei, care în rezultat a căzut jos, dar nu cum spune inculpatul că s-ar fi aruncat pe capotă.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat necesar de admis din alte motive apelul declarat de avocatul Sergiu Hîncu în numele inculpatului Stegărescu Tudor, casând-o parțial, inclusiv

din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod procedură penală, în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpaților, din următoarele considerente.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Stegărescu Tudor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale - 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

La verificarea corectitudinii individualizării pedepsei inculpatului Stegărescu Tudor, instanța de apel a ținut cont de art. 61, 70, 75, 76-78 Cod penal, de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite și anume de faptul că prin acțiunile sale inculpatul Stegărescu Tudor a comis o infracțiune mai puțin gravă, la locul de trai și de muncă se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este angajat în câmpul muncii.

Ca circumstanță atenuantă, în temeiul prevederilor art. 76 Cod penal, instanța de fond a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanțe agravante, potrivit dispozițiilor art. 77 Cod penal, instanța de fond nu a reținut.

Necâtând la faptul că instanța de fond a stabilit, a individualizat corect pedeapsa principală aplicată lui Stegărescu Tudor, totuși instanța de fond în mod eronat a numit inculpatului și pedeapsa complementară.

Instanța de apel a subliniat că, din conținutul normei prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal rezultă cert că pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport se aplică doar în cazul stabilirii pedepsei sub formă de închisoare, însă în cazul în care instanța de judecată fixează pedeapsa sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, pedeapsa complementară nu se aplică.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 29 ianuarie 2018, în termen, declară recurs ordinar avocatul Hîncu Sergiu în numele inculpatului Stegărescu Tudor, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă probelor la care a făcut trimitere apărarea;

- instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea aspră.

7. Procurorul prin referința depusă a solicitat declararea inadmisibilității recursului pe motiv, că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motivele legale pe care se întemeiază soluția.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și cea de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Recurentul a invocat în susținerea solicitărilor sale în calitate de temei de drept pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Conform alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: *pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Analizând decizia atacată în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că temeiul invocat de recurent prevăzut în pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, deoarece instanța de apel n-a comis asemenea eroare de drept.

În acest sens Colegiul penal menționează că, potrivit art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Stegărescu Tudor a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de prima instanță în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, *adica încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență leziuni corporale medii*, soluție menținută de instanța de apel, care a constatat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Colegiul penal, analizând decizia atacată, consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a menținut soluția primei instanțe privind vinovăția inculpatului,

deoarece la judecarea apelului declarat de avocatul Stegărescu Tudor în numele inculpatului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Astfel, Colegiul penal atestă, că în speță, recurentul își exprimă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor înfăptuită de către prima instanță și instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva deciziei atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către recurent, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

De asemenea Colegiul penal atestă, că deși recurentul, invocând temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motivând sub aspectul casării hotărârilor contestate cu pronunțarea unei decizii prin care inculpatul să fie achitat, deoarece s-a dat o apreciere greșită a circumstanțelor cauzei, avocatul invocă în contradictoriu și temeiul prevăzut pct. 10) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, considerând că pedeapsa aplicată inculpatului Stegărescu Tudor, a fost individualizată contrar prevederilor legale, fiind una prea aspră, fapt ce presupune că inculpatul își recunoaște vina, însă nu este de acord cu măsura de pedeapsă stabilită.

Analizând decizia instanței de apel în raport cu argumentele recursului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului (pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală), Colegiul penal constată, că argumentele invocate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel în acest sens, aplicându-i inculpatului o pedeapsă echitabilă, adoptând și în acest sens o soluție legală și întemeiată.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Hîncu Sergiu în numele inculpatului Stegărescu Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Stegărescu Tudor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **04 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor